

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara dels det beslut som harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd fattat den 4 juni 2013 (ärende R 1308/2012-5) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket nr 10 355 527, SUBSCRIBE, dels beslutet från varumärkesavdelningen hos harmoniseringsbyrån av den 22 maj 2012 i den del registreringsansökan avslogs, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Ordmärket "SUBSCRIBE" för varor och tjänster i klasserna 9, 16 och 42 — ansökan nr 10 355 527

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009,
- Åsidosättande av artikel 83 i förordning nr 207/2009 jämförd med likabehandlingsprincipen liksom artiklarna 6 och 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (EKMR), undertecknad i Rom den 4 november 1950, i dess lydelse enligt protokoll nr 11 som trädde i kraft de 1 november 1998.
- Åsidosättande av artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Talan väckt den 5 augusti 2013 — T & L Sugars och Sidul Açúcares mot kommissionen

(Mål T-411/13)

(2013/C 274/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: T & L Sugars Ltd (London, Förenade kungariket), och Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (ombud: advokaten D. Waelbroeck och D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska unionen, i förvarande mål företrädd av Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ett antal av kommissionens förordningar som skapar en konkurrensnackdel för rösockerraffinaderierna, nämligen (i) förordningarna nr 505/2013⁽¹⁾ och 629/2013⁽²⁾ om ytterligare undantagsåtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13, (ii) förordningarna 574/2013⁽³⁾ och 677/2013⁽⁴⁾ om fastställande av en tilldelningskoefficient för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13, och (iii) förordning 460/2013⁽⁵⁾ om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den tredje delanbudsinfordran och förordning 542/2013⁽⁶⁾ om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den fjärde delanbudsinfordran, och fastställa att yrkandet enligt artikel 277 FEUF att förordning 36/2013⁽⁷⁾ om inledande av en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2012/2013 för import av socker enligt KN-nummer 1701 14 10 och 1701 99 10 till nedsatt tullsats inte ska tillämpas kan tas upp till sakprövning och bifalla yrkandet,
- i andra hand fastställa yrkandet enligt artikel 277 FEUF att förordningarna 505/2013 och 629/2013 inte ska tillämpas kan tas upp till sakprövning och bifalla yrkandet,
- fastställa att artikel 186 a i förordning 1234/2007⁽⁸⁾ (den omarbetade förordningen) inte ska tillämpas med stöd av artikel 277 FEUF i den mån de inte korrekt genomför relevanta bestämmelser i förordning 318/2006⁽⁹⁾,
- förplikta Europeiska unionen, företrädd av kommissionen, att ersätta all skada som sökandena har lidit till följd av kommissionens åsidosättande av sina lagstadgade skyldigheter och fastställa ersättningen för denna skada avseende perioden 1 april 2013 — 30 juni 2013 till 42 261 036 euro uppräknad med hänsyn till den fortlöpande skada som sökandena har lidit därefter, eller till någon annan lämplig summa som avspeglar den skada som sökandena har lidit eller kommer att lida — såsom vidare tillstyrkes av sökandena under detta förfarande, särskilt för att tillbörlig hänsyn ska tas till framtida skada, varvid ränta ska betalas på samtliga belopp från den dag då dom meddelas till dess att betalning sker, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen. I förordningarna 505/2013 och 629/2013 föreskrivs en fast, allmänt tillämplig, överskottsavgift på 177 euro/ton respektive 148 euro/ton — det vill säga mindre än hälften av den brukliga avgiften på 500 euro/ton — som tas ut på en viss mängd (sammanlagt 300 000 ton) socker och fördelas lika mellan sockerbetsproducenterna. I förordning 36/2013 föreskrivs däremot en okänd, oförutsägbar tullsats som enbart ska tillämpas på vinnare av auktionsförfaranden (vilka kan vara förädlare av sockerrör, förädlare av sockerbeter eller vilken annan tredje man som helst) och med en icke preciserad totalsumma
2. Andra grunden: Åsidosättande av den omarbetade förordningen och avsaknad av rättslig grund. Kommissionen har, beträffande förordningarna 505/2013 och 629/2013, ingen som helst befogenhet att öka kvoterna, utan är tvärtom skyldig att ålägga höga, avskräckande avgifter på att släppa ut socker som överskrider kvoterna på EU-marknaden. Vad gäller skatteauktionerna saknar kommissionen uppenbart mandat och behörighet att vidta sådana åtgärder, vilka aldrig förutsågs i den grundläggande lagstiftningen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Kommissionen har skapat ett system där tullar inte är förutsägbara och inte fastställs enligt konsekventa, objektiva kriterier, utan i stället fastställs utifrån en subjektiv betalningsvilja (och dessutom hos aktörer som i detta avseende är underkastade högst olikartade krav och incitament) utan någon faktisk koppling till de faktiska produkter som importeras.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Kommissionen kunde enkelt ha vidtagit mindre restriktiva åtgärder för att hantera den bristande tillgången och som inte enbart hade drabbat importförädlare.
5. Femte grunden: Åsidosättande av skyddet för berättigade förväntningar. Sökandena hade berättigade skäl att vänta sig att kommissionen skulle använda de verktyg som finns tillgängliga i förordning 1234/2007 för att återställa rårorsockerförsörjningen för förädling. Sökandena hade också berättigade skäl att vänta sig att kommissionen skulle bevara balansen mellan importförädlare och inhemska sockerproducenter.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av omsorgsprincipen och principen om god förvaltningssed. Vid regleringen av soc-

kermarknaden gjorde kommissionen vid upprepade tillfällen grundläggande fel och handlade motsägelsefullt vilket i bästa fall visar på bristande förståelse av grundläggande marknads-mekanismer. Exempelvis var den redovisning — som är ett av de främsta hjälpmedlen vid fastställandet av innehållet i och tidpunkten för en marknadsintervention — helt felaktig och byggde på tillämpning av en oriktig metod. De åtgärder som kommissionen vidtog var dessutom uppenbart olämpliga med hänsyn till utbudsunderskottet.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 39 FEUF. Kommissionen åsidosatte två av målen i den fördragsbestämmelsen.
8. Åttonde grunden: Åsidosättande av kommissionens förordning 1006/2011 ⁽¹⁰⁾. Tullarna för vitt socker är bara marginellt högre än för råsocker. Skillnaden är ungefär 20 euro per ton, klart mindre än skillnaden på 80 euro mellan schablonimporttullen för förädlad socker (419 euro) och råsocker för förädling (339 euro) enligt kommissionens förordning 1006/2011.

Sökandena anför vidare, till stöd för sin skadeståndstalan, att kommissionen grovt och uppenbart överskred sitt utrymme för skönsässig bedömning enligt förordning 1234/2007 genom passivitet och olämpligt handlande. Kommissionen underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder utgör dessutom ett uppenbart åsidosättande av en rättsregel "ägnad av ge enskilda rättigheter". Kommissionen åsidosatte i synnerhet de allmänna EU-principerna om rättssäkerhet, icke-diskriminering, proportionalitet, berättigade förväntningar, omsorgs-plikt och god förvaltningssed.

-
- (1) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 505/2013 av den 31 maj 2013 om ytterligare undantagsåtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT 2013 L 147, s. 3)
 - (2) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 629/2013 av den 28 juni 2013 om ytterligare undantagsåtgärder vad gäller utsläppande på unionsmarknaden av socker och isoglukos utöver kvoterna till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT L 179, s. 55)
 - (3) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 574/2013 av den 19 juni 2013 om fastställande av en tilldelningskoefficient för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT 2013 L 168, s. 29)
 - (4) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 677/2013 av den 16 juli 2013 om fastställande av en tilldelningskoefficient för tillgängliga kvantiteter socker producerat utöver kvoten och avsett för försäljning på unionsmarknaden till nedsatt överskottsavgift under regleringsåret 2012/13 (EUT 2013 L 194, s. 5)
 - (5) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 460/2013 av den 16 maj 2013 om den minimi-tullsats för socker som ska fastställas för den tredje delanbudsinfordran inom det anbuds-förfarande som inleds genom genomförandeförordning (EU) nr 36/2013 (EUT 2013 L 133, s. 20)

- (⁶) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 542/2013 av den 13 juni 2013 om den minimitullsats för socker som ska fastställas för den fjärde delanbudsinfordran inom det anbudsförfarande som inleddes genom genomförandeförordning (EU) nr 36/2013 (EUT 2013 L 162, s. 7)
- (⁷) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 36/2013 av den 18 januari 2013 om inledande av en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2012/2013 för import av socker enligt KN-nummer 1701 14 10 och 1701 99 10 till nedsatt tullsats (EUT 2013 L 16, s. 7)
- (⁸) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (EUT 2007 L 299, s. 1)
- (⁹) Rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EUT 2006 L 58, s. 1)
- (¹⁰) Kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT 2011 L 282, s. 157).

Talan väckt den 9 augusti 2013 — Chin Haur Indonesia mot rådet

(Mål T-412/13)

(2013/C 274/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonesien) (ombud: advokaterna T. Müller-Ibold och F.-C. Laprévöte)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 1.3 i (¹) i den del de medför en utvidgning av antidumpningstullen rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 till att omfatta sökanden och avslag på sökandens ansökan om befrielse
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna och andra kostnader förenade med detta ärende, och
- vidta ytterligare åtgärder som tribunalen anser vara nödvändiga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen och rådet har inte visat att det föreligger ett kringgående av antidumpningsåtgärder gällande import från Indonesien och kommissionen har därför gjort en uppenbart oriktig bedömning, eftersom
 - slutsatsen att det föreligger en förändring i handelsmönstret är uppenbart oriktig, och
 - rådet felaktigt har gjort gällande att indonesiska tillverkare, i synnerhet sökanden, lastade om cyklar från Kina till EU.
2. Andra grunden: Rådet har felaktigt fastställt att sökanden var icke samarbetsvillig och att detta rättfärdigade avslag på dess ansökan om befrielse, eftersom
 - sökanden samarbetade efter bästa förmåga,
 - slutsatsen om bristande samarbete var obefogad,
 - rådets slutsats om bristande samarbete innebär en underlåtenhet att motivera beslutet, och
 - rådet har underlåtit att beakta kompletterande information som sökanden lämnat.
3. Tredje grunden: Sökandens processuella rättigheter har åsidosatts genom förfarandet, eftersom
 - kommissionen åsidosatt skyldigheten att opartiskt beakta den bevisning som fanns till förfogande, och
 - det har förekommit oegentligheter i kommissionens förfarande.
4. Fjärde grunden: Avslaget på sökandens ansökan om befrielse strider mot principen om likabehandling, eftersom
 - kommissionen diskriminerade sökanden genom att bevilja befrielse för exportörer i samma situation och avslå sökandens ansökan om befrielse, och
 - sökanden felaktigt behandlades på samma sätt som en icke samarbetsvillig tillverkare.
5. Femte grunden: Slutsatserna i genomförandeförordningen vad gäller förekomst av skada och dumpning är oförenliga med grundförordningen, eftersom
 - slutsatsen att de skadeavhjäljande effekterna av antidumpningstullen undergrävs är felaktiga, och